

राखेतले निखारे

अश्रूत चिंब भिजली
ही लक्तरे मनाची
मजला तमा कशाला
काळोखल्या जगाची ॥

स्मृतिहीन या मनाचे
चैतन्य लोपलेले
आभाळ फाटलेले
शिवणार एकटाचि ॥

समजाऊनी थके मी
रिझवू कसे मनासी
मजला क्षिती नसावी
या पोळत्या मनाची ॥

अध्यातं संपलेली
ही वाट चालतो मी
मागे पुन्हा वळावे
पण मार्ग खुंटलाचि ॥

जग पेटले असे हे
विझवू कसे मुक्याने
राखेतले निखारे
हसतो नि झेलतोचि ॥

○ ○

- शशिकांत पानट
(‘अमेरिका तरंग’ या कवितासंग्रहातून)